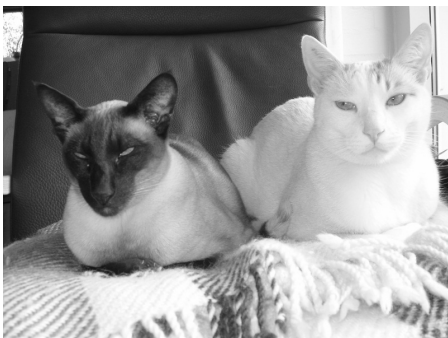

Historien om Talos og Metacam

Sommeren 2000 holdt vi ferie på Kreta. Her kom Talos ind i mit liv. Talos var den fineste lille kat; jeg fandt ham på vores hotel, og han adopterede mig fra dag et. Så da jeg hørte om nogen, der havde taget en hund med hjem ugen før, satte jeg himmel og jord i bevægelse for at tage ham med til Danmark. Jeg har et billede af ham, hvor han har lagt sig tilrette i min kuffert. Da jeg fandt ud af, at det kunne lade sig gøre at få ham med hjem, begyndte jeg at fodre ham to gange om dagen. Jeg gætter på, han var 4-6 mdr. gammel, da jeg fandt ham. Gennem årene så jeg ham udvikle sig fra en meget, meget sky og forsigtig kat til en kat med tillid til mennesker; de seneste år endda til mennesker, som han ikke kendte, men han stolede på, at når vi lod dem komme ind, var de gode nok.

Vi har altid haft siamesere i huset, men på det tidspunkt havde vi kun Gaia tilbage og havde talt om, at vi skulle have en siam mere, så hun ikke var alene, når vi var på arbejdet.

I sommeren 2010 begyndte han at skrante lidt, ikke så meget, men han virkede ikke helt frisk, bl.a. fik han nogle småsår i huden, som tydeligvis kløede, for han bed store hårtotter af, han tabte sig også og virkede irriteret. Så jeg gik selvfølgelig til dyrlægen for at få hende til at kikke på sårene og almentilstanden. Dyrlægen havde ikke lige umiddelbart en forklaring, men mente, at antibiotika måske kunne hjælpe, så han fik en sprøjte med antibiotika, og så skulle han have nogle antibiotikakapsler to gange dagligt i 10 dage, jeg skulle kontakte dyrlægen, hvis jeg ikke kunne se bedring. Nu er det jo noget svært at se, om hårene bliver tættere, men jeg

Gaia og Talos

syntes ikke, det var helt godt med ham. Så jeg tog ham med til dyrlæge igen, og der blev taget blodprøver. Jeg skulle også holde ham på en bestemt måde, så dyrlægen kunne tage temperaturen, og da opdagede jeg en ret stor knude i hans ene armhule. Den måtte være kommet ret hurtigt, for Talos var en rigtig kælekat, der blev nusset med på skødet mange gange dagligt, og jeg havde ikke mærket knuden før. Dyrlægen tog lige et par prøver af knuden også. Blodprøven fik jeg svar på samme dag, men vævsprøverne fik jeg først svar på nogle dage senere, hvor min dyrlæge ringede, selvom det var hendes fridag.

Talos havde **Hyperthyroidisme**, på alm. dansk forhøjet stofskifte, som er en sygdom, der ofte ses hos katte, og især hos katte der er ældre end 8 år.

Talos blev opereret nogle dage senere, og det viste sig, at der var ikke mindre end FIRE!! knuder med udspring fra skjoldbruskkirtlen, den ene var den, jeg kunne mærke i armhulen, de andre lå dybere inde bag muskulaturen. Dyrlægen mente ikke, der var tale om kræft, for hun undersøgte knuderne, og cellerne var normale, hun fandt ingen "mitoser", og det skulle betyde, at der ikke var kræft.

Efter operationen måtte han ikke komme ud den næste uge, og det var en hård "dom" for han elskede at være i haven.

Han fik tre sprøjter med "Metacam" oral suspension med hjem, der var 4 ml i hver og der stod 0,5 mg/ml, det skulle han have sprøjtet i munden en gang dagligt. Desuden fik han Clavubactin tabletter, som han skulle have

Talos i kufferten på Kreta

morgen og aften i 5 dage for at forhindre en evt. infektion.

Da vi kom hjem var han selvfølgelig groggy ovenpå operationen, men det er jo normalt ovenpå en narkose. Morgenen efter operationen var min mand lidt uforsigtig med et åbent vindue på badeværelset, så Talos tog den ud gennem vinduet i et langt spring. Jeg røg ud af døren i badekåbe og fik ham heldigvis kaldt til mig og ind, så han kunne få sit antibiotikum og sin smertestillende medicin. Om aftenen hyggede han på skødet, og det virkede som om alt gik den rigtige vej.

Dagen efter virkede Talos lidt fjern og ville ikke have kontakt med mig, men jeg tilskrev det, at vi skulle have genopbygget tilliden ovenpå den store omgang og også, at han jo nok havde smerter, så jeg var meget omhyggelig med at sørge for, at han fik sine piller og sin Metacam.

Det gik sin skæve gang, han havde tydeligt mistet noget tillid, og han gemte sig under sengen, når jeg kom. Men heldigvis så såret fint ud, og jeg havde tillid til, at det nok skulle gå alt sammen. Det gjorde det bare ikke, han forskansede sig under sengen og ville ikke spise eller drikke, og hen under aften begyndte han at kaste op, og så kunne jeg jo se, at han

ikke havde noget i maven, der kom bare sådan noget hvid-gulligt vand og skum. Om natten kastede han op flere gange. Han fik ikke sit antibiotikum om aftenen, for når han alligevel kastede op, ja, så ville jeg ikke plage ham med det.

Dagen efter fik jeg lokket lidt vand i ham og han kastede ikke op. Jeg kogte også noget fisk, som normalt var en af livretterne, faktisk plejede han at troppe op i køkkenet ved den mindste antydning af fiskelugt, og så plejede han at sidde utålmodigt og vente, så jeg var nødt til at putte isteringer og koldt vand ned til fisken, for at det kunne gå stærkt nok. Men den dag kom han slet ikke op i køkkenet, og selvom jeg tog lidt fisk med ned til ham, var han ikke interesseret. Jeg var frygtelig bekymret. Jeg tænkte på, om han stadig kunne have forhøjet indhold af skjoldbruskkirtelhormon i kroppen, så det forårsagede opkastningerne? Sårene så heldigvis fine ud, der var ingen tegn på infektion.

Jeg hader, når mine dyr ikke har det godt. Jeg begyndte at blive rigtig bange for, at jeg måske skulle miste ham. Jeg var hos dyrlægen, selvom det var lørdag og Talos fik en indsprøjtning med noget kvalmestillende samt Metacam.

Den følgende nat kastede han op to gange og igen om morgenen, jeg kunne ikke få ham til at spise, men heldigvis kunne jeg få ham til at drikke vand. Lige meget hvilke livretter jeg lokkede med, ville han bare ikke spise. Jeg lod endda vores anden kat, Safir stå og spise lækkerier lige foran ham, det plejede ellers at være virksomt.

Talos og Gaia hjælper mig i systuen

Jeg havde siddet meget hos ham om natten, jeg håbede, han fandt lidt trøst i, at jeg var der. Det gik fortsat rigtig dårligt, og jeg tog igen til dyrlægen igen søndag. Talos fik flere sprøjter, og da han var meget dehydreret, lagde dyrlægen nogle væskepoter under huden. Jeg var dybt bekymret og brugte lang tid ved computeren for at forsøge at finde ud af, hvad der var i vejen med Talos. Efterhånden fik jeg indkredset en alt for oplagt mulighed: Metacam. Jeg var overbevist om at Metacam var skyld i hele balladen. Talos fik det bare værre og værre i løbet af dagen, besøget hos dyrlægen havde slet ikke hjulpet. Jeg håbede, han kunne klare sig til mandag morgen, for jeg fik sat mig ind i nogle ting, og vidste hvilke krav jeg ville stille til dyrlægen mandag morgen. Mandag morgen var Talos stadig i live, han ville slet ikke spise og drikke, men jeg fik tvunget lidt vand i ham. Bevæbnet med diverse print fra nettet om Metacams bivirkninger i forhold til katte kørte jeg til dyrlægen. Jeg forklarede, at Talos var medicinforgiftet af Metacam, at vi skulle have ham afgiftet, og at vi så måtte tage den derfra.

Vi kunne jo hurtigt blive enige om, at han trængte til væske, det kneb lidt mere med enigheden om, hvorvidt hans tilstand skyldtes Metacam. Det var ikke den dyrlæge, der havde opereret ham, men en anden, og hun var overbevist om, at Metacam var et rigtig godt middel. De havde brugt det i flere år på utallige katte, og der havde aldrig været bivirkninger, sagde hun. Der havde selvfølgelig været katte, der havde været sløje eller endda var døde, men det skyldtes helt bestemt ikke Metacam, men deres oprindelige lidelse eller måske operationen. Jeg spurgte, om det måske kunne tænkes, at nogle af bivirkningerne fra Metacam måske var blevet tillagt den oprindelige sygdom, men det blev blankt afvist. Så nævnte jeg lige, at FDA i USA har forbudt at bruge Metacam oralt til katte, og at der højst må gives en

enkelt injektion med det! Det fik hende trods alt til at lytte lidt.

Talos fik igen lagt nogle væskepoter. Inden væsken blev lagt ind, fik han taget en blodprøve, og værdierne var heldigvis ikke voldsomt alarmende. Efter at Talos havde fået sine væskepoter lagt ind, viste jeg dyrlægen de tal, jeg havde hentet på nettet, som viste noget om katte, der havde fået bivirkninger ved brug af Metacam oralt. Hun sagde, at hun da ville kontakte firmaet og spørge ind til det, jeg havde sagt. Talos blev hos dyrlægen. Ved middagstid havde jeg fået lov til at ringe, og de sagde, at han havde det lidt bedre.

Talos i haven

Senere ringede den dyrlæge, der havde opereret ham, hun startede med at sige, at jeg havde ret i at det var Metacam, der havde gjort ham syg, og at hun havde dårlige nyheder, nemlig at Talos havde fået blødende mavesår pga. Metacam'en. Han havde kastet blod op. Hun snakkede om, om vi skulle give ham fred, eller? Jeg bad om betænkningstid i en time og fik travlt.

Jeg fandt ud af, at katte faktisk aldrig får mavesår undtagen, hvis de f.eks. har cancer i maven, eller altså pga. Metacam og lignende medicin. Så det var svært at finde nogle midler mod mavesår beregnet til katte. Jeg ringede også til et familiemedlem, der er dyrlæge, og spurgte ham til råds, han havde jo ingen "aktier" i historien, og han ville også det bedste for Talos. Han mente nu nok, at mavesår kunne behandles og skulle behandles, så det handlede om at få noget føde i ham og også noget til at neutralisere mavesyren. Han kendte heldigvis en anden dyrlæge, som er specialist i katte, og der fik vi hjælp. Talos fik nu et middel, der faktisk er beregnet til mennesker.

Jeg fik ham hjem om natten, hans væskebehov var dækket og jeg skulle

"bare" forsøge at få mad i ham. Jeg blandede rå æggeblomme med piskefløde, og kunne også lokke lidt (3 ml) i ham ca. en gang i timen. Han fik det i en engangssprøjte, og jeg sprøjtede det ind i mundvigen på ham, der gik meget lidt til spilde, og han kastede ikke op. Da han kastede op hos dyrlægen, havde de også kunne se, at han havde lidt mad i maven, så min tvangsfodring dagen før havde virket.

Jeg håbede, at jeg havde taget den rigtige beslutning, for det virkede bare så urimeligt, at han skulle gennemgå en dyr operation for så at skulle aflives pga. bivirkninger fra den medicin, som skulle have hjulpet ham mod smerter, og som han rent faktisk kunne have undværet, for lidt smerter havde sandelig været at foretrække frem for dette mareridt.

Talos døde tidligt næste morgen. Han jamrede og kastede op, og jeg for af sted til dyrlægen med ham, nu skulle det være slut, jeg ville have ham aflivet, men dyrlægen kunne blot konstatere, at Talos havde fået fred.

Jeg var selvfølgelig knust over det, og jeg havde dårlig samvittighed

over, at jeg ikke fik ham aflivet dagen før. Men som min mand sagde, spurgte jeg jo flere dyrlæger til råds, og de syntes, jeg skulle give ham en chance. Set i bakspejlet var det dumt og forkert. Jeg har haft den sorteste samvittighed over, at jeg gav min kat Metacam, men når man står med et nyopereret dyr, og dyrlægen anbefaler noget smertestillende, ønsker man selvfølgelig at ens højtelskede dyr ikke skal lide.

Dyrlægen indberettede denne sag, og det er selvfølgelig godt, men det har været dyre lærepenge. Dyrlægen beholdt det, som jeg havde printet ud, og sagde, at hun ville læse det grundigt. Hun sagde også, at det selvfølgelig ikke var mit job at have styr på medicin og bivirkninger. Endvidere sagde hun, at man måske i begejstringen over, at der endelig var et smertestillende middel katte kunne tåle!?!? måske ikke havde hæftet sig nok ved evt. bivirkninger. Så kunne jeg jo ikke nære mig og mindede hende om, hvor begejstret man havde været, da man fandt, at Thalidomid kunne hjælpe mod graviditetskvalme - den forstod hun godt. Hun takkede mig for det arbejde, jeg havde gjort med at finde oplysningerne om Meta-

cam og katte – "google er min ven". Hun siger, at de fremover ikke vil bruge Metacam oralt på katte, så Talos' lidelser kan måske hjælpe andre katte til at undgå at dø på en så pinefuld måde....

Jeg er ked af, at jeg stolede på, at dyrlægen havde ekspertisen. Fremadrettet vil jeg ALDRIG lade mine dyr få nogen form for medicin, før jeg selv har undersøgt, om der kan være bivirkninger.

Jeg er stadig ked af, at jeg gav ham den medicin onsdag, torsdag og fredag morgen. For tirsdag havde jeg en groggy nyopereret kat, onsdag morgen var han super frisk, altså i forhold til, at han lige var opereret. Onsdag og det meste af torsdag lå han på skødet og hyggede i sofaen, fredag gemte han sig under sengen og natten til lørdag kastede ham op flere gange. Lørdag var han til dyrlægevagten og fik injiceret mere Metacam, det samme gentog sig søndag, hvor han også fik indlagt væskedepoter. Mandag morgen var Talos elendig samt dehydreret, og han blev indlagt og fik løbende indlagt væske. Senere mandag fik han et blødende mavesår og kastede blod op.

Det var mit valg, at vi skulle prøve at stabilisere det mavesår, det var et forkert valg, for om natten blev han bare mere og mere syg, og tidligt tirsdag morgen døde han. Jeg gav ham medicinen, fordi jeg troede, at det var en sikker smertestillende medicin. Jeg ville det bedste for min kat. I stedet slog jeg ham ihjel – langsomt og under store pinsler.

Jeg kan ikke stoppe den tanke, der bliver ved at suse rundt i mit hoved, at hvis jeg dog bare ikke havde givet Talos den smertestillende medicin, ja, så havde han ligget på mit skød nu og ikke begravet i haven.

I flere uger efter hans død blev jeg ved at "se" ham i haven og huset, han plejede at hoppe op på vinduesbænken, når han ville ind, og jeg har bare SET ham hoppe op utallige gange, efter at han var død.

Safir, vores siam, savnede ham også, jeg tror, han kunne lugte, hvor Talos var begravet, for i dagene efter Talos' død sad han hele tiden ved graven, og det var ellers ikke et af hans sædvanlige steder.

Vi kunne heldigvis hente en lille ny

Nike som killing

pige weekenden efter. Det var godt for os alle, både to- og firbenede med en lille glad siam-pige til at jage de triste tanker på flugt.

For et halvt år siden kom min ene kat til skade. Hvordan det kunne ske, er mig en gåde, for der er ingen steder, han kan være faldet ned, men han brækkede bækkenet lige der, hvor lårbenet går op i bækkenet. Han skulle have fjernet den øverste del af lårbensknoglen, og med mit OK fik han en enkelt indsprøjtning med Metacam i forbindelse med operationen. Jeg valgte anden smertestillende medicin fra, og det gik rigtig fint. Han fik en masse omsorg og kærlighed, måske var det også en fordel med en vis mængde smerter, så han ikke overbelastede bruddet?

Under alle omstændigheder vil jeg altid fremover forlange at se al medicins indlægssedler, inden det kommer i mine dyr; inden evt. indgreb vil jeg forlange en liste over den medicin, man har planlagt at bruge, og også her vil jeg tjekke indlægssedlerne. Det er ærgerligt, at man ikke får den ekspertise, som man forventer og betaler for, men så må det være sådan.

Mit bedste råd til katteejere: Lad ALDRIG, ALDRIG nogensinde en dyrlæge give jeres kat Metacam oralt.

Nu kunne man måske tro, at jeg er en hysterisk katteejer, der er blevet småskør efter at have mistet en kat, men d. 17. september 2010 skrev producenten af Metacam, Boehringer Ingelheim Vetmedica, Inc. (BIVI), et brev til dyrlægerne i USA, hvor de understreger, at Metacam kun må bruges som en enkelt indsprøjtning til katte i forbindelse med operative indgreb, og at det ikke må bruges oralt til katte. De har også i samråd med FDA (Federal Drug Association) i USA besluttet at følgende advarsel fremover skal skrives i indlægssedlen til medicinen:

Warning: Repeated use of meloxicam in cats has been associated

with acute renal failure and death. Do not administer additional doses of injectable or oral meloxicam to cats. See Contraindications, Warnings and Precautions for detailed information.

Desuden har indlægssedlerne for både Metacam til oralt brug og injektioner har fået andre ændringer i teksten. Mig bekendt er et tilsvarende brev *ikke* sendt til de danske dyrlæger, men i Danmark har vi jo heller ikke tradition for at sagsøge de firmaer, der bevidst/ubevidst skader os og vores dyr i modsætning til i USA, hvor Boehringer Ingelheim har måttet betale flere skadeserstatninger til kæledyrsejere.

I USA er mængden af meloxicam (det virksomme middel) 1.5 mg/ml Oral Suspension (svarer til 0.05 mg pr. dråbe), hvor den i Danmark er 0,5 mg (svarer til 0,017 mg pr. dråbe). Det har betydet, at man i USA har givet medicinen i mindre doser til katte pga. af det højere indhold af det aktive stof. Så reelt har kattene fået

Familiehygge i Skjern

samme mængde af stoffet i USA og i Danmark

Her er nogle links til nogle forskellige steder på nettet, hvor man kan læse

mere om andre katte- (og hunde) ejeres oplevelser med Metacam www.metacamkills.com På denne side linkes til brevet (Red.bem. se neden) til de amerikanske dyrlæger

	
<p>September 17, 2010</p> <p>Dear Doctor:</p> <p>At Boehringer Ingelheim Vetmedica, Inc. (BIVI), we are committed to providing you with the knowledge you need to prescribe our products with confidence. We are sending this letter to share new information about the use of Metacam® (meloxicam) in cats.</p> <p>Since its introduction in the U.S. in 2003, METACAM has been used safely and effectively in hundreds of thousands of dogs and cats.</p> <p>METACAM Oral Suspension is not licensed in the U.S. for use in cats. Unfortunately adverse events in cats do occur. These have been reported at a consistent level over the past 5 years and the majority following the inappropriate off-label administration of the more concentrated 1.5 mg/mL formulation in cats.</p> <p>BIVI and FDA-CVM have agreed to provide important new feline safety information to the product label. The product inserts for METACAM Solution for Injection and METACAM Oral Suspension will carry the following statement:</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>Warning: Repeated use of meloxicam in cats has been associated with acute renal failure and death. Do not administer additional doses of injectable or oral meloxicam to cats. See Contraindications, Warnings and Precautions for detailed information.</p> </div> <p>The warning does not affect the approved indications for single use of METACAM Solution for injection in cats for the control of postoperative pain and inflammation associated with orthopedic surgery, ovariectomy and castration when administered prior to surgery. Indications for acute and chronic use in dogs remain unchanged. Included are copies of the full updated product and client information sheets (see reverse side for complete list of changes).</p> <p>For a current expert consensus regarding analgesia in cats, including the use of NSAIDs, please refer to the guidelines of the American Association of Feline Practitioners (www.aafponline.org).</p> <p>BIVI remains committed to providing the highest quality products to assist practicing veterinarians in promoting and preserving the human animal bond. We will continue to keep you updated on all of our products. If you have any questions, please call our Veterinary Technical Services team at 1-866-638-2226.</p> <p>Thank you for your continued support.</p> <p>Sincerely,</p> <p> Dr. James Hall Sr. Associate Director Veterinary Technical Services</p>	<p style="text-align: center;">Summary of changes to Metacam Insert Labels and Client Information Sheet</p> <p>Metacam® (meloxicam) Oral Suspension, 0.5 & 1.5 mg/ml, NADA 141-213</p> <p>Although this product is not labeled for use in cats, we are strengthening the information given on the package insert and the client information sheet regarding the fact that Metacam® (meloxicam) Oral Suspension should not be used in cats, as follows (See attached Package Insert and Client Information Sheet):</p> <p>On the Package Insert:</p> <ol style="list-style-type: none"> Updated the Contraindications section Added a Boxed Warning Updated the Post-Approval Experience section Updated the Information for Dog Owners section <p>On the Client Information Sheet:</p> <ol style="list-style-type: none"> Updated the answer to the section: "What is Metacam?" Updated the answer to the section: "What Else Should I Know About Metacam?" <p>Metacam® (meloxicam) 5mg/ml Solution for Injection, NADA 141-219</p> <p>Metacam® (meloxicam) 5mg/ml Solution for Injection is labeled for the use in dogs as a one-time injection that can be followed, after 24 hours, by daily administration of Metacam® Oral Solution. Metacam® (meloxicam) 5mg/ml Solution for Injection is labeled for the use in cats as a single one-time administration subcutaneous dose that should not be followed by additional doses of meloxicam or other NSAIDs. The Package Insert has been updated as follows (See attached Package Insert for Dogs and for Cats):</p> <p>Package Insert for Cats:</p> <ol style="list-style-type: none"> Updated the Contraindications section Added a Boxed Warning Updated the warnings section Updated and divided the Precautions section into more legible paragraphs Added a Post-Approval Experience section <p>Package Insert for Dogs:</p> <ol style="list-style-type: none"> Added a Boxed Warning, Updated the Post-Approval Experience Section

samt til de nye indlægssedler. Der er desuden ikke mindre en 138 ulykkelige historier om katte (og enkelte hunde), der har fået Metacam, de fleste med fatal udgang. Listen bliver til stadighed længere.

www.ehow.com/list_5790747_side-effects-metacam-cat.html

På denne side beskrives Metacams bivirkninger udførligt.

www.hubpages.com/hub/Metacam-for-Dogs

Lidt nede på siden er der et afsnit, der hedder: Is it Safe for My Cat? Problemet med Metacam er, at det terapeutiske område er meget snævert, derfor kan man se, at nogle katte tåler Metacam og endda har god virkning af det, mens en anden kat med samme alder, vægt og race ikke tåler Metacam og derfor dør.

Man kan sammenligne det med at kaste en terning: får du en 6'er, er Metacam en hjælp til dig og din kat, med andre tal er udfaldet usikkert. (dette er blot et eksempel for at illustrere).

Vil du spille terning om din kats liv og helbred?

Regningen på de indledende undersøgelser, og regningen på selve operationen (i alt knap kr. 10.000) havde

jeg selvfølgelig betalt hos min dyrlæge, men klinikken sendte mig aldrig en regning på de to besøg i weekenden samt indlæggelsen om mandagen, det synes jeg er meget anstændigt.

Jeg bruger stadig den samme klinik. Jeg er helt sikker på, at de vil være meget omhyggelige med mine katte fremover. Hvis jeg havde valgt at skifte, ville jeg have haft lige så svært ved at opbygge tillid til en ny dyrlæge, som til at genopbygge tilliden til min nuværende. Desuden mener jeg, at oplysningen til dyrlægerne måske ikke har været god nok? Havde jeg valgt at skifte dyrlæge, havde jeg også valgt lang transporttid for mine dyr, hvilket ikke er ønskeligt specielt i tilfælde af noget akut.

Jeg har også lært meget af dette. Jeg mistolkede Talos' adfærd i begyndelsen, jeg troede, han var påvirket af operationen og havde mistet tillid til mig. I misforstået omsorg ville jeg lade ham få ro og ikke plage ham, men lade ham komme til mig. Jeg skulle have været meget mere insisterende på, at han fik spist. Fremadrettet vil jeg være meget mere opmærksom på, at mine katte får spist nok, hvis de skulle være svækkede.

Men sorgen og skyldfølelsen kæmper jeg stadig med, og det har været hårdt at skrive denne artikel.

Jeg har her for nylig fået kendskab til et nyt smertestillende middel til katte, som hedder Onsiør (aktivt stof er robenacoxib, som er et NSAID-præparater). Onsiør har som alle andre medikamenter bivirkninger, men skulle være sikkert at bruge til katte. Jeg har ingen erfaringer med Onsiør selv. Man kan læse om Onsiør her: www.kortlink.dk/onsior/9tdd

Hvis denne artikel kan redde blot en enkelt kat fra at dø på samme måde som Talos, har hans død ikke været helt forgæves.

Marianne Vedel, Skjern

Lykkelig ejer af tre vidunderlige siamesere.

www.dk-vedel-siam.dk

Vedtægter for Dansk Siameser & Orientaler Ring

§ 1 Navn

Klubbens navn er Dansk Siameser og Orientaler Ring – i daglig tale DSO.

DSO blev stiftet 6. november 1993 ved en fusion mellem de 3 kategori IV specialklubber: "Foreign White Klubben", "Orientklubben" og "Specialklubben for Siamesere, Foreign White og Orientalere" (SWO).

DSO er baseret på specialklubben SWO, som blev stiftet 13. september 1986.

§ 2 Formål

a. At støtte arbejdet for opdræt af sunde og racetypiske katte med et godt temperament samt at udbrede kendskabet til og interessen for opdrættet af de af FIFe godkendte søskenderacer under kategori IV (SIA, BAL, SYS, SYL, OSH, OLH) med afsæt i de indsatsområder, DSOs medlemmer definerer og vedtager på GF.

b. At skabe konstruktiv debat blandt medlemmer i alle vigtige spørgsmål af betydning for opdrættet.

c. At opfordre medlemmer til at dygtiggøre sig ved deltagelse på kurser, seminarer, foredrag etc. samt støtte op om udstillingsarrangementer i lokalområderne med henblik på PR for vore racer.

d. At samarbejde med og videregive informationer til Felis Danica om DSOs synspunkter vedrørende opdræt, registrering og andre relevante spørgsmål.

e. At vedligeholde hjemmesiden samt udgive et seriøst og alsidigt blad 3 gange årligt som samlende element, der tilgodeser såvel opdrættere, udstillere som kælekatteejere.

f. At arbejde for, at opdrættet af vore racer befinder sig på et seriøst niveau.

§ 3 Hjemsted

Klubbens hjemsted er formandens adresse.

§ 4 Tilknytning

Klubben er specialklub under Landsforeningen Felis Danica, der er tilsluttet Federation Internationale Feline (FIFe), og er underlagt Felis Danicas til enhver tid gældende love for specialklubber.

Klubben kan indgå i samarbejde med foreninger med beslægtede formål.

§ 5 Medlemskab

Enhver med interesse for klubbens formål kan blive medlem. Indmeldelse foregår til klubbens kasserer og er gyldig, når betaling for medlemskab er modtaget på klubbens konto.

Ved indmeldelsen modtager det nye medlem et velkomstbrev og de for klubben gældende vedtægter samt bekræftelse for modtaget betaling.

Kvittering for indbetaling af kontingent er gyldigt medlemsbevis.

Medlemskabet går fra 1/9 til 31/8, og kontingentet forfalder til betaling pr. 1. september.

Udmeldelse skal ske skriftligt til klubbens kasserer.

Kassereren fører medlemskartoteket, og ved eventuel adresse-, telefon- og navneforandring skal dette straks meddeles denne.

§ 6 Ophævelse af medlemskab

Hvis kontingentet ikke er betalt rettidigt, ophæves medlemskabet.

Hvis et medlem optræder i strid med klubbens vedtægter og formål, har udvist grov illoyalitet over for klubben, eller der foreligger overtrædelse af Felis Danicas eller af FIFe's regler, kan DSOs bestyrelse sætte medlemskabet i bero til førstkommande generalforsamling.

Et medlem, hvis medlemskab er sat i bero, skal have skriftlig meddelelse herom. I den periode, hvor medlemskabet er sat i bero, kan medlemmet ikke modtage nogen form for serviceydelser fra klubben.

Bestyrelsen tager beslutning herom, men eksklusionen skal prøves på førstkommande generalforsamling.

På førstkommande generalforsamling indstilles medlemmet til eksklusion, hvor der skal være 2/3 flertal for beslutningen. Medlemmet skal have mulighed for at være til stede og tale sin sag.

Hvis et ekskluderet medlem senere ønsker at blive medlem af klubben, skal det behandles på førstkommande generalforsamling.

§ 7 Kontingent

Kontingentet fastsættes af generalforsamlingen.

§ 8 Generalforsamlingen

Generalforsamlingen er klubbens øverste myndighed.

§ 8.1

Ved vedtægtsændringsforslag kræves 2/3 flertal af de fremmødte medlemmer (inklusive eventuelle brevstemmer).

Ved almindelige forslag kræves simpelt flertal blandt fremmødte medlemmer (inklusive eventuelle brevstemmer). Ved ændringsforslag til stillede forslag på GF bortfalder brevstemmerne.

Ændringer træder i kraft med øjeblikkelig virkning, medmindre andet udtrykkeligt præciseres.

§ 8.2 Stemmeret & valgbarhed

Stemmeret har ethvert medlem over 18 år. En stemme pr. betalt medlemskontingent. Betaling skal ske senest 1. september, og dokumentation herfor skal foreligge.

Valgbarhedsalderen til bestyrelsen er 18 år. Kandidaten skal være medlem af en Felis Danica tilsluttet hovedklub og være bosiddende i Danmark. Kandidaten må ikke sidde i bestyrelsen i andre specialklubber under Felis Danica, der varetager søskenderacerne under kategori IV (SIA, BAL, SYS, SYL, OSH, OLH).

Kandidater til bestyrelsen kan opstille når som helst, men der kan kun brevstemmes på kandidater, hvis opstilling har været formanden i hænde senest 1. september.

Man kan først opnå valgbarhed til bestyrelsen efter 6 måneders medlemskab.

§ 8.3 Referat og beslutninger

Der føres beslutningsreferat over afholdte generalforsamlinger. Referatet godkendes af bestyrelsen samt dirigenten, og det offentliggøres senest medio december på DSOs hjemmeside samt i medlemsbladet.

Ved vedtægtsændringer vedlægges de nye vedtægter i deres helhed.

§ 9 Ordinær generalforsamling

§ 9.1

Ordinær generalforsamling afholdes hvert år i oktober eller november.

Det tilstræbes, at den finder sted i forbindelse med en udstilling og indkaldes af formanden med mindst 3 ugers varsel. Indkaldelse sker ved meddelelse i medlemsbladet samt udsendelse af indkaldelse og dagsorden til medlemmerne.

Medlemmer kan stemme personligt eller pr. brev (ved ændringsforslag til oprindeligt forslag bortfalder brevstemmer). Indkaldelsen indeholder det officielle brevstemmepapir og er eneste gyldige brevstemme - udfyldt scannet stemmeseddel sendt til formand@dso.dk er dog acceptabel.

Den ordinære generalforsamling afholdes så vidt mulig på skift øst og vest for Storebælt

Orden: Øst for Storebælt i ulige år – vest for Storebælt i lige år

§ 9.2 Forslag til Generalforsamlingen

Forslag til generalforsamlingen skal være formanden i hænde senest 1. september. Til indkomne forslag kan der på ordinær generalforsamling fremsættes ændringsforslag af forslagsstilleren.

Ved ekstraordinær generalforsamling som anført i § 10

